Alecsandri
Nr. 145 A

MICA COLECȚIUNE

DE

POESII

ȘI

FABULE

EDIȚIA II

CRAIOVA
TIPOGRAFIA ROMÂNĂ FILIP LAZĂR
1890.

www.digibuc.ro

Bibl. Nr. 123
Dimitrescu Bumbești
Alexandria
Teleorman
Nr. 1451 A

MICA COLECȚIUNE

DE

POESII

ȘI

FABULE

EDIȚIA II

CRAIOVA
TIPOGRAFIA ROMÂNĂ FILIP LAZAR
1890.

www.digibuc.ro

Amărâta turturică

Amărâtă turturică

TURTURICA.

Amărîta turturică
Când remâne singurică
Sbóră tristă prin pustie
Maĭ multŭ mórtă de cât vie.
Dar ea parcă nu o vede.
Sbóră, sbóră, până cade
Și pe lemnŭ verde nu șéde.
Iar, când stă câte odată,
Stă pe ramură uscată:
Orĭ se pune pe o stîncă
Și nicĭ bea, nicĭ nu mănâncă.
Unde vede apa rece,
Ea o turbură și trece,
Unde vede unŭ vănătorŭ
Către elŭ se duce în sborŭ.

***

Amărâtă turturică

Amărâtă turturică

www.digibuc.ro

Copiii şi Florile.

Veniţi fraţi, veniţi surori,
Veniţi să culegem flori!
Flori, ce noi le-am semănat,
Şi cu apă le-am udat.
Florile'n grădină cresc,
Pentru ceĭ ce le 'ngrijesc;
In mânuchĭ să le legăm,
Mameĭ nóstre să le dăm,
Si aşa sĕ'ĭ arĕtăm,
Că iubire ĭĭ păstrăm.

***

www.digibuc.ro

Furtuna.

Veḑĭ departe despre munte
Norii, cum se grămădesc,
Și cum pe-a lor négră frunte,
De foc brazde se zăresc.

Scapără mereŭ și tună,
Cerul pare mănios,
Icĭ un arbor se detună,
E grozav dar e frumos.

Cât e cerulŭ se'ntind noriĭ,
Sóre par'că n'a maĭ fost,
Și depre câmp muncitoriĭ,
Alérgă la adăpost.

www.digibuc.ro

Sĕ sparg noriĭ și o plóie
Repede căḑênd din eĭ,
In spumânde micĭ părae
Îșĭ iaŭ calea către văĭ.

Dar iar vine mândrul sóre,
Ah! nu fie de deochĭ!
Și vĕḑêndu-l frunza flóre,
Rîd cu lacrîmile'n ochĭ.

T. Șerbănescu.

---

www.digibuc.ro

Resăritul Sórelui.

Ḍiorele când se arată
Stelele sĕ risipesc,
Nóptea fuge spăimântată
Umbrele-ĭ se nimicesc.
Raḍe viĭ scânteitóre
Spargŭ tăriile cerescĭ;
Se ivesce mândrul sóre
Cu puterĭ dumneḍeescĭ.
Totul se însufleţeşte
Şi în cer şi pre pământ!
Şi în totul predomnesce
Un spirit măreţ şi sânt!

Păserile cântă,
Frunḍele şoptesc
Cea maĭ mică plantă
Simte un dar ceresc.
Florile respiră
Roua scuturând,

www.digibuc.ro

Și lumea se miră,
Cerul lăudând.
În estas și în uimire
Legănat sufletul meŭ,
Strigă: »Ţie ţĭ daŭ mărire
Prea putinte Dumnezeŭ.«

G. Sion.

---

www.digibuc.ro

Un vis la Anul nou.

Chiar în astă diminéță
Am vĕḑut în dulce vis
Un mic înger cu dulcéță
Că venind din cer, 'mi a ḑis:
— D-ḑeŭ, cerescul tată,
Aḑĭ la tine m'a 'ndreptat
Să te întreb acum îndată,
Ce vreĭ tu maĭ înfocat?

Ranguri fală, avuție,
Pace... tot ce vreĭ maĭ mult,
Că 'mplinite 'ți vor fi ție...
Spune-mĭ dar că te ascult.
— Nu'ți voĭ cere pentru mine
Aḑĭ nimica, dar doresc
Anĭ de fericiri senine
Pentru ceĭ ce ieŭ iubescŭ.
— Bine, împlinite fie!
Micul înger a grăit,
Iară ieŭ de bucurie
Agitat m'am și trezit.

Gr. Grandea.

www.digibuc.ro

CÂNTECUL STRĂINĂTĂȚEI.

Rătăcesc în căĭ străine,
De căminu'mĭ depărtat;
Petrec viața în suspine,
Pâinea'n lacrămĭ 'mĭ am udat;
Fie pâinea cât de rea,
Tot maĭ bine în țéra mea.

Ah! în țéra mea frumósă
Am lăsat tată iubit,
Am lăsat maică duiósă,
Ce de plânsurĭ aŭ albit
Fie pâinea cât de rea,
Tot maĭ bine'n țéra mea.

Vedĭ o culme muntenéscă
Ș'o căsuță de desubt?
Este vatra părintéscă
Unde laptele am supt
Fie pâinea cât de rea,
Tot maĭ bine'n țéra mea.

In dumbrava verde désă,
O fecióră vedĭ trecênd?

www.digibuc.ro

Este a inimi'mĭ mirésă
Ce mĕ chiamă suspinênd.
Fie pâinea cât de rea,
Tot maĭ bine'n ţéra mea.

La străinĭ am stat la masă,
Şi cu eĭ m'am ospătat;
Dar gândind la mine acasă,
Lacrîmĭ rîurĭ am vĕrsat.
Fie pâinea cât de rea,
Tot maĭ bine'n ţéra mea.

Cine ţéra 'şĭ iubesce,
Nu dă lumea pentru ea:
Oh! atuncĭ inima'mĭ cresce,
Când gândesc a o vedea.
Fie pâinea cât de rea,
Tot maĭ bine'n ţéra mea.

Fericiţĭ câţĭ sunt aprópe
De câminul părintesc;
D'oĭ muri, voĭ să mĕ'ngrópe;
In pămêntul românesc.
Fie pétra cât de grea,
Tot maĭ bine'n ţéra mea.

G. Creţeanu.

www.digibuc.ro

PRIMAVARA.

Iarna se duce, și primăvara
Cu verdĭ dumbrave, cu albe florĭ,
Impodobesce întréga țéră,
Ca o mirésă în sĕrbătorĭ;
S'aud miĭ pasĕrĭ cântând d'odată;
Vin' dulcĭ profume a ne 'mbăta;
Curge din munte apă curată
Ah! dațĭ'mĭ lira voĭ a cănta!

E ca natura inima'mĭ jună;
Simț viață'n mine ș'un mare amor;
Imĭ iubesc țéra, țéra strĕbună;
Este ființa ce ieŭ ador;
Voiesc eroi 'ĭ s'arât la lume,
Fapte ilustre a desgropa;
Să'nscriŭ cu aur al nostru nume,
Ah! dați'mĭ lira voiŭ a cânta!

www.digibuc.ro

Ce? primăvara nu vĕ învie?
Nu vĕ surîde a sale ţior?
Tot amorţite vaĭ! orĭ să fie
A vóstre inimĭ, o frăţiorĭ!
Ce? pentru ţéră nu vor maĭ bate?
Uită Românul a se lupta?
Ura! la arme! la libertate!
Ah! daţi'mĭ lira, voiŭ a cânta!

G. Creţianu.

---

www.digibuc.ro

Streinul.

Curg a mele lacrîmĭ făr' de încetare
Ingănând al nopţeĭ gemet şi suspin;
Sufletul meŭ plânge, plânge cu întristare
Căcĭ vaĭ sunt străin.

Ah! în mine este o durere vie,
Gândul meŭ mă pórtă spre al meŭ căminu,
Lumea mi se pare a fi o pustie,
Căcĭ vaĭ sunt străin.

Luna bălăióră varsă dulcĭ lumine:
Stele vĭĭ se jócă pre azurul lin
Dar sunt tóte triste, negre pentru mine,
Căcĭ vaĭ sunt străin.

www.digibuc.ro

Floricica smulsă din tulpina'ĭ verde,
Fie chiar păstrată d'al fecióreĭ sîn,
Se usucă, ast-fel viața mea se perde.
Pe pămênt străin.

Când gândesc la tine, maica mea iubită
Sufletu-mĭ de jale și de dor e plin;
Ah! vin'de mă mângăie, sora mea iubită
Pe tristul străin.

A. Sicleanu.

Paris 1857.

---

www.digibuc.ro

Sfârșitul Ernei.

S'a dusŭ zăpada albă de pe întinsulŭ ţĕreĭ
S'aŭ dusŭ ḑilele Babeĭ și nopţile vegherii.
Câmpia scóte aburĭ; pe umedul pământ
Se 'ntind cărărĭ uscate de-al primăvereĭ vênt.

Lumina e maĭ caldă și'n inimă pătrunde;
Prin ripĭ adîncĭ zăpada de sóre se ascunde,
Pâraele umflate curg iute șoptind
Și mugurĭĭ pe crénguă se vĕd imbobocind.

O Dómne! iată-un flutur ce prin vĕzduh se perde!
In câmpul veșted iată un fir de iarbă verde
Pe care 'ncetu se urcă un galbin gândăcel
Și sub a luĭ povară îl plécă 'ncetinel.

Un fir de iarbă verde, o raḑă 'ncălḑitóre,
Un gândăcel, un fluture, un clopoţel în flóre!
După o iarnă lungă și'un dor nemărginit
Aprind un sóre dulce în sufletul uimit.

V. Alexandri.

www.digibuc.ro

Ia! clopoţelul sună.

Clopoţelul de la gară
A datŭ semnul de pornire:
Toţi 'n grabă alergară.
Toţi, cu toţi într'o unire.....
Rar remâne un drumeţ
Surd, la astă deşteptare.....
Somnorosul e isteţ,
Când e ora de plecare. —
Sare iute în trăsură
Călĕtorul îngrijit
Trenu'n grabă se smunceşte,
Trenu iată-l, a pornit!
Fumul eşă, trenul sbóră,
Călătorii liniştiţi,
Orĭ-ce vreme-a fi afară,
Au pornit, îs bun porniţi,
Animalul ce odată
Sub jug greŭ se chinuia,
In trăsură astă dată
Parte dréptă şi iel ia.....

www.digibuc.ro

Maşinistu'ĭ surugiŭ.
Ţipătórea biciul sĕŭ;
Iar vaporiĭ caĭ fugarĭ,
Imboldiţĭ de foc mereŭ!
Nicĭ te simţ, şi aĭ ajuns
La părinţĭ, rude amicĭ;
Când odată puteaĭ perde
Interese marĭ şi micĭ.

Iacă mintea omenéscă
Apa, focul a'njugat'
Şi de atuncĭ cu înlesnire
Ţărĭ cu ţărĭ mâna aŭ dat.

I. Creangă.

---

www.digibuc.ro

VÉRA.

Frumósă este véra!
E cerul cu lumină
Și pomiĭ cu verdéță
Natura este plină:
Roșatică e séra,
Gălbuiă diminéța.

Câmpiĭ prea colorate
Exal miros de florĭ,
Și versurĭ variate
In cerul fără norĭ,
Ca dintr'o harpă mare.
S'aud în depărtare
Și 'n inimĭ daŭ fiorĭ.

'Mĭ place astă-dată
April când înfloresce
Și pomiĭ și câmpia,
Pădurea cea uscată
Sĕ vĕd cum înverdesce,
Cum nasce bucuria.

www.digibuc.ro

O umbră se destinde
In brațe a'l coprinde,
Și'n somn a'l odihni!

O, véră, orfelinul
Părinții și-a aflat!
O, véră pere chinul,
Săracul e bogat;
Viața e frumósă;
Natura e pompósă;
Coliba e palat!

Cesar Boliac.

---

www.digibuc.ro

Limba Românèsca.

Mult e dulce și frumósă
Limba ce vorbim,
Altă limbă armoniósă
Ca ea nu găsim.
Saltă inima în plăcere
Când o ascultăm
Și pe buze aduce miere
Când o cuvântăm.
Românașul o iubește
Ca sufletul sĕŭ
O! vorbiți, scriți românește
Pentru Dumnedeŭ.

G. Sion.

www.digibuc.ro

ROMÂNUL NU PIERE.

Veacuri triste 'ntunecóse
Preste mine aŭ trecut
Cu miĭ horde furióse
Ieu adesea m'am bătut.
Dar nicĭ timpurile rele,
Nicĭ vandalul cel păgân.
N'aŭ curmat ḑilele mele
Căcĭ am fost și sunt român,
Și orĭ cât român voĭ fi
Nu mĕ tem că voĭ peri.

Când din Roma cea mărĕță
Pre aste plaiurĭ m'aŭ adus;
Traian ale căruĭ brațe
Pre toți Dacii i-aŭ repus,
Cu a-luĭ voce mi-a ḑis mie:
Acest loc încântător
De acum iată ți-l daŭ ție
Ca să-mĭ fi moștenitor:
Și orĭ cât român veĭ fi,
Nu te teme că-ĭ peri!

www.digibuc.ro

De asta dară colea 'n lume
Tot-dea-una mĕ mândresc
Cu a mea limbă, cu al meŭ nume
Și cu țara'mĭ ce iubesc.
De astă dată dar puțin 'mĭ pasă
De Osman și de Tătar,
Ce când viŭ și când mĕ lasă
Când m'ațiŭ, de la hotar.
C'or și cât Român voĭ fi,
Nu mĕ tem că voĭ peri.

www.digibuc.ro

Mircea la Batae.

Armia maghiară ţéra a 'nvelit;
Sórele vĕdĕnd'o a îngălbenit

Dar bătrênul Mircea nu se înspăimântă
Cu o mică cétă de voinicĭ s'avêntă.

Nu că el voesce ţéra a scăpa;
Ci va sĕ împlinéscă datoria sa.

Unde este timpul cel de bărbăţie,
Când murea românul pentr'o datorie

Pe un cal ce muşcă spuma în zăbale.
Printre ḑi şi nópte el îşĭ face cale

Fraţiĭ meĭ! vorbesce falnicul bătrân,
Dumneḑeŭ voit'a ca sĕ mor român.

www.digibuc.ro

Cel ce a sa viață țĕreĭ sale închină
Pere ca lumina într'a sa lumină.
Ce e 'n viața țĕreĭ viața unuĭ om?
Ce e 'n primăvara flórea unuĭ pom?
Ceea ce prin stele este o stelișóră
Și'n nemărginire un minut ce sbóră!
Șoimul când se vede prins de vănătorĭ
Spun că își sfaramă cuib și puișorĭ.
Ast-fel decât lanțul brațul să le încingă,
Ce-ĭ român, ce-ĭ nobil, astăzĭ să se stingă.

Unde este timpul cel de bărbăție,
Când murea românul pentr'o datorie?

D. Bolintineanu.

www.digibuc.ro

Mihai scăpând Stindardul.

Nóptea se întinde și din geana sa
Argintóse lacrămĭ peste florĭ vărsa;
Dar setos de lupte în văĭ depărtate
Un eroŭ în nópte încă se maĭ bate.
Singur el se luptă în acele văĭ,
Unde mâna morțiĭ a culcat pe-aĭ sĕĭ.
Dar sub miĭ de brațe trebuia sĕ cadă,
Trece printre Ungurĭ fără ca sĕ'l vadă,
Și stindardul țĕreĭ el înfășurând,
Către sân îl strînge înapoĭ cătând.
Si în umbra morțiĭ armăsaru-ĭ sbóră
Ca o închipuire albă și ușóră.
Spre o apă lată calul s'a îndreptat;
De maghiarĭ resboinicĭ fuge 'nconjurat.
Luna dupe déluri mergênd să se culce,
Iĭ arată calea și-ĭ surîde dulce.

Ceĭ ce îl preurmă se opresc pe maluri;
Dar Mihaĭ cu calul se aruncă 'n valurĭ,
Și de ceia parte singur ajungênd,
El îmbrățișézĕ calu-ĭ spumegând.

Apoĭ scóte frîul încă alb de spume,
Și iĭ dice: »Liber mergĭ de acum în lume».

D. Bolintineanu.

www.digibuc.ro

Deșteptarea Romaniei.

Voĭ ce staţĭ în adormire,
Voĭ ce staţĭ în nemișcare,
N'auḑiţĭ prin somnul vostru
Acel glas triumfător,
Ce se'nalţă pân'la ceruri
Din a lumeĭ deșteptare
Ca o lungă salutare
Cătr'un falnic viitor?

Nu simţiţĭ inima vóstră.
Că tresare și se bate?
Nu simţiţĭ în peptul vostru
Un dor sfânt și Românesc,
La cel glas de înviere,
La cel glas de libertate
Ce pătrunde și resbate
Orĭ-ce suflet omenesc?

www.digibuc.ro

Iată! lumea se deștéptă
Din adânca'ĭ letargie!
Ea pășesce cu pas mare
Către'un țel de mult dorit.
Ah! treḍiți-vĕ ca dânsa,
Frații meĭ de Romanie!
Sculați toți cu bărbăție,
Ḍiua vieței a sosit!

Numaĭ tu popor Române.
Să zacĭ vecĭnic în orbire?
Numaĭ tu se fi nevrednic
D'acest timp reformător?
Numaĭ tu se nu eĭ parte
La obștésca înfrățire,
La obștésca fericire,
La obștescul viitor?

V. Alexandri.

---

www.digibuc.ro

Racul Ştiuca şi Brósca.

Racul, Brósca şi o Ştiucă,
Intr'o ḑi s'aŭ apucat,
De pe mal în eaz sĕ ducă
Un sac cu grâŭ încărcat
Şi la el toţĭ se înhamă:
Trag, întind, dar iaŭ de sémă
Că sacul stă neclintit,
Căcĭ se trăgea neunit.
Racul în apă se da,
Brósca tot în sus sălta
Ştiuca fórte se isbea,
Şi nimic nu isprăvea.
Nu ştiŭ cine e vinovat;
Insă, pe cât am aflat,
Sacul în eaz nu s'aŭ tras,
Ci tot pe loc aŭ rĕmas.

Aşa'ĭ la omenire,
Când în obştiĭ nu e unire:
Nicĭ o trébă nu se face
Cu isbândă şi cu pace.

A. Donicĭ.

www.digibuc.ro

Musca.

De la arat un plug
Venia încet spre casă,
Şi la un boŭ pe jug
O muscă se aşédă;
Iară eĭ spre 'ntâmpinare
O altă muscă 'n sbor
Îĭ face întrebare:
»De unde, dragă sor?«
Şi maĭ întrebĭ de unde!
Eĭ musca îĭ respunde
C'un aer supărat.
— Aŭ nu pricepĭ ce facem
Nu vedĭ că noĭ ne 'ntórcem
Din câmp de la arat!

* * *

Spre lauda deşartă
Mulţĭ dic: noĭ am lucrat;
Când eĭ lucréză în fapt
Ca musca la arat.

A. Donicĭ.

www.digibuc.ro

Greerile și Furnica.

Greerele 'n depărtare
Trecênd vara cu cântare.
De odată se trezește,
Că afară viscolește
Și mâncare el nu are.
La vecina sa furnică,
Alergând cu lacrămĭ pică,
Și se rógă să'l ajute,
Cu grăunțĭ să'l împrumute,
Ca de fóme să nu móră
Numaĭ păn' la primăvară.
Furnica l'a ascultat,
Dar ast-fel l'a întrebat:
»Vara, când ieŭ adunam,
»Tu ce făceĭ?—»Eŭ cântam,
»In petrecere cu toțĭ«.
—»Aĭ cântat?—Imĭ pare bine:
»Acum jócă dacă poțĭ:
»Iar la vară fă ca mine!«

A. Donicĕ.

www.digibuc.ro

Corbul și Vulpea.

Jupân Corbul câștigase
Din negoțu ce-apucase
Un bun chilipir de caș,
Și cu dânsu în cioc se duse
P'un copaciŭ unde se puse
Ca omul l'al sĕŭ sălaș.
Vulpea ca o jupănésă
Știți că cam rar stă p'acasă,
Eșise la preumblare;
Dar bunul miros ce are
Numaĭ de cât o îndreptă
Sub copaciŭ, și în sus cătă.

www.digibuc.ro

Jupân corbŭ plecăciune!
O Dómne, ce frumusețe!
Ce pasere, ce minune!
Ce drag de pene mărețe!
Dar n'are glas, ce păcat»!
Corbul îngânfat în sine,
De ciudă nu'ĭ veni bine;
Ca Vulpea să'l socotéscă
De mut și să'l povestéscă
Nedestoinic la cântat.
Lungi gâtul, căscă ciocul,
Și începe a croncăi —
Cașul căḑênd, Vulpea-aci:
Cântărețul păți jocul
— Jupăn Corb, pe cum se vede
Minte numaĭ 'țĭ lipsesce,
Și învață, te folosesce,
Că din vremea de demult,
Din punga celor ce ascult,
Lingușitorĭ trăesc.

I. Eliade Rădulescu.

---

www.digibuc.ro

Lupul și Momița.

Un vulpoĭ cu plete sure
Intêlnind într'o pădure
O momiță mititică,
Sprintenică, frumușică,
Se opri, se netedi
Glasul dulce 'și îmblândi
Și cu drag la ea privind,
Îĭ grăi așa, zimbind:
—»Ce păcat, o! momițică
»Să trăescĭ tu singurică!
»Nu'ĭ maĭ bine
»Tu cu mine
»Să te prindĭ tovărășie
»De traiŭ bun cu veselie?
—»Nu... mĕ tem!« Respunse 'ndată
Momițica a luĭ tată;
Și sări cu repegiune
Sus pe o crêngă de alune.

www.digibuc.ro

»Ah! de ce să'ți fie frică
»Dragă, dragă momițică?
»Eŭ sunt lup civilisat
»Și 'mĭ e cugetul curat
»La un miel nevinovat
— »Cum e bun de așteptat?
— Aleĭ! sorióră dragă,
»Nu e timp acum de șagă
»Căcĭ de când eŭ te-am ḑărit
»Chiar de-un farmec sunt răpit
»Și mĕ jur pe orĭ ce'ĭ vrea
»Sĕ-ți daŭ tótă inima mea
— »Mĕ tem, ḑeŭ, sĕ te ascult
»Căcĭ în lume de demult
»Este o vorbă cam ciudată
»Însă plină de adevĕr:
»Lupul schimbă al sĕŭ pĕr
»Dar năravul nicĭ odată!«

. . . . . .

V. Alexandri.

www.digibuc.ro

Omul și Pasarea.

Omul treera grăunțe,
Păsărica mi-l vĕdu,
Și sburând în jur de dênsul,
Se uită și începu:

»Omule! tu aĭ grăunțe
Cu grămadă 'n șura ta;
Dă-mĭ vr'o câte-va și mie,
Căcĭ mĕ omóră iarna grea«

»Păsărică! — dise omul,
Vin, culege ce găsești;
Dar apoĭ la primă-vară,
Tu cu lucru sĕ-mĭ plătești.

»Când omiḍele 'n grădină
Vin de rod la pomĭ și florĭ,
Tu să sborĭ din créng'n créngă,
Sĕ le stingĭ să le omorĭ!«

Ast-fel dise treerătorul,
Păsărica se 'nvoi;
El ĭĭ dete grăuncióre,
Ea omiḍele 'ĭ stărpi.

Z. B.

www.digibuc.ro

Lupul, Tàpul şi Varza.

Un ţĕran la târg plecase
Şi de vînḍare luase
Un lup, un ied şi o varză,
Ne vrênd nicĭ una sĕ piarḍă,
Şi ne fiind nicĭ călare
Vrea să trécă un rĭŭ mare,
Care era să'l înóte
Şi să le trécă pe tóte.
Stând în loc se socotesce
Şi întru sine şoptesce,
Cum şi în ce chip să facă
Câte una să le trécă,
Că fiind apa prea lată
Nu putea douĕ d'odată.

www.digibuc.ro

Sĕ trec întĕiŭ lupul, ḑice
Capra, varza, o să'mĭ strice,
Să trec varza ş'așa încă
Lupul capra îmĭ mănîncă.
Decĭ dacă'ĭ veni în minte,
Şi trecu capra 'nainte.
Stătu iar să se gândéscă,
Ca cum să o nemeréscă.
Gândind ḑicea întru sine:
Trecuĭ una merse bine.
Pên'aci tọte scăpară
Acum care să trec dară?
Trecênd varza și lăsând'o
O strică iedul roḑênd'o
Precum lupul și el iară
Imĭ face iedul papară,
O ce vită ne unită
Şi marfă ne potrivită!
Dar maĭ gândind ha! el ḑise
Nevoia minte 'mĭ trimise.
Trecu lupul clătind capul,
Şi întórse înapoĭ ţapul.
Trecu și varza îndată,
Mereŭ făcênd judecată,

www.digibuc.ro

Şi mergênd a doua óră
Trecu ţapul supţióră.

Omul dacă se gândesce
Orĭ-ce i se înlesnesce,
Prejudecând cele grele
Le găsesce uşurele
Că pre cât el se gândesce,
Şi orĭ-ce cu judecată
Nu'l greşesce nicĭ o dată.

A. Pann.

---

www.digibuc.ro

Teranul și Pescarul.

Un țĕran la tèrg se duse,
Pește vrênd a'și tèrgui
Ș'alegêndu'și un crap mare,
Fără altă cercetare
Serios pe loc se puse,
La códă 'lŭ mirosi,
Pescarul la ast̆ă vedere
Răbdarea de tot părăsind,
Zise, rîdênd:
— Om ciudat, ca tine vere,
N'am maĭ vĕḑut de când sunt
P'acest pământ.
Nicĭ așa minte neródă
S'ă miroș pesci la códă!
Dŏ próspăt de vreĭ să afli, mirósă la cap creștine.
Că el de la cap să'mpute, și-o scie măcar cine.

www.digibuc.ro

— Despre cap dise țĕranul
Nicĭ maĭ este de vorbit;
Căcĭ o sciŭ, o sciŭ sărmanul!
Că de mult i s'a 'mputit.
Vrém sĕ vĕd, încaĭ la códă, dacă este precum spun
Că se póte, din têmplare sĕ rămăie ceva bun.

K. V.... scul.

---

www.digibuc.ro

Musca și Albina.

Musca nu face miere,
Pescii nu pot să sbóre,
Omul nu e muiere,
Luntrea n'are picióre,
Una nu face nouĕ,
Nouĕ nu face șépte,
Vaca nu face ouĕ,
Brósca nu are lapte.
Însă tóte se mișcă,
Mușcă, sărută, pișcă,
Simte de dor saŭ plăcere,
Smulge, răpește saŭ cere,
Numaĭ sĕ'șĭ sature gura,
C'astfel voiesce natura.
Decĭ o Muscă avênd vecină
P'o cumătră-a eĭ Albină,

www.digibuc.ro

Vine într'o ḍi la ea
Şi'ĭ ḍice: »scumpa mea,
»Dă-mĭ şi mie un serviciŭ
»L'al tĕu dulce minister,
»Că m'a prins un mic capriciu
»Sĕ'm fac nume bun, cum sper.
»Şi mĕ crede c'a mea ţĕră
»Voiŭ servi-o cu succes
»Tótă viaţa dintr'o vĕră,
»Chiar şi fără interes.—«
»—Bine! ḍise Albina în sine.
»Vom cerca-o şi pe ea;
»De va fi cum ḍice, bine,
»Iar de nu, vom maĭ vedea!«
Fără deci întărḍiere
'I dă postu'ĭ d'ajutor
Ca sĕ fabrice la miere
Şi ea în comuna lor,
Ce se întâmplă? strişte adîncă!
Aḍĭ Albina face miere,
Mâine Musca o mănîncă,
Ba şi alta'ĭ maĭ cere!
Când stuparul se deştéptă
Zărind musca la birĕŭ;
Strigă: »Născĕtóre drépţă!
»Mĕ miram de ce merg rĕŭ;

www.digibuc.ro

»Unii varsă a lor sudóre
»Pentrn binele comun,
»Alții sug fără pudóre
»Din al fratelui lor bun!«

G. Baronzi.

---

www.digibuc.ro

CUPRINSUL.

			PAG.
1.	Turturica		3
2.	Copiiĭ şi florile		4
3.	Furtuna	T. Şerbănescu	5
4.	Rĕsăritul sóreluĭ	G. Sion	7
5.	Un vis la anul nou	Gr. Grandea	9
6.	Cântecul stăinătăţeĭ	G. Creţianu	10
7.	Primăvara	G. Creţianu	12
8.	Străinul	A. Sicleanu	14
9.	Sfârşitul erneĭ	V. Alexandri	16
10.	Ia! Clopoţelul sună	I. Creangă	17
11.	Véra	Cesar Boliac	19
12.	Limba românească	G. Sion	23
13.	Românul nu piere		24
14.	Mircea la bătae	D. Bolintineanu	26
15.	Mihaĭ scăpând stindardu	D. Bolintineanu	28
16.	Deşteptarea Romanieĭ	V. Alexandri	29

www.digibuc.ro

			PAG.
17.	Racul, Știuca și Brósca	A. Donici	31
18.	Musca	„	32
19.	Greerile și Furnica	„	33
20.	Corbul și Vulpea	I. H. Rădulescu	34
21.	Lupul și Momița	V. Alexandri	36
22.	Omul și Paserea	E. B.	38
23.	Lupul, Țapul și Varza	A. Pann	39
24.	Țeranul și Pescarul	K. V....scul	42
25.	Musca și Albina	G. Baronzi	44

www.digibuc.ro

PREȚIUL 50 BANI

www.digibuc.ro